

23. Kulikov V.Ya. Okkupatsiya Vinnitsy. Svidetelstvo ochevidtva. K.: Izd. PARAPAN, 2012. 384 s.
24. Liekariiev L.H. Rozvytok okhorony zdorovia v Podilskii hubernii – Vinnytskii oblasti (1796-1957 rr.) // Materialy do istorii rozvytku okhorony zdorovia na Ukraini / za red. K.F. Duplenka. K.: Derzhmedvydav, 1957. S.216-285.
25. Melnychuk I.P., Melnychuk L.S. Nimetsko-fashystyskyi okupatsiinyi rezhyim u Vinnytsi // Naukovi zapysky Vinnytskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni Mykhaila Kotsiubynskoho. Vyp.II. Serii: Istorii: Zbirnyk naukovykh prats / Za zah. red. prof. P.S. Hryhorchuka. Vinnytsia, 2000. S.174-178.
26. «Nepotribni liudy»: znyshchennia patsientiv Ihrefskoi psykhiatrychnoi likarni u 1941-1943 rr. URL: <http://uamoderna.com/md/grinchenko-venger-useless-people>.
27. Nimetsko-fashystyskyi okupatsiinyi rezhyim na Ukraini. Kyiv: Derzhavne vydavnytstvo politychnoi literatury URSR, 1963. 640 s.
28. Petryuk P.T., Petryuk A.P. Psikhiatriya pri natsizme: ob istorii ustanovleniya pamyatnykh znakov rasstrelyannym patsientam Saburovoy dachi. Soobshchenie 9 // Psikhichne zdorov'ya. 2013. №2. S. 115–118.
29. Petryuk P.T., Petryuk A.P. Psikhiatriya pri natsizme: posledstviya degumanizatsii psikhiatricheskoy praktiki na vremenno okkupirovannykh territoriyakh SSSR. Soobshchenie 7 // Psikhichne zdorov'ya. 2012. №2. S. 77–89.
30. Petryuk P.T., Petryuk A.P. Psikhiatriya pri natsizme: provedenie «Aktzii T-4» s aktivnym uchastiem psikhiatrov. Soobshchenie 3 // Psikhichne zdorov'ya. 2011. №2. S. 53-63.
31. Petryuk P.T., Petryuk A.P. Psikhiatriya pri natsizme: provedenie «Aktzii T-4» s massovym uchastiem psikhiatrov. Soobshchenie 4 // Psikhichne zdorov'ya. 2011. №3. S. 69-77.
32. Petryuk P.T., Petryuk A.P. Psikhiatriya pri natsizme: rasstrel nemetskimi okkupantami patsientov Saburovoy dachi. Soobshchenie 8 // Psikhichne zdorov'ya. 2012. №4. S. 109-115.
33. Petryuk P.T., Petryuk A.P. Psikhiatriya pri natsizme: ubiystva dushevnobolnykh na vremenno okkupirovannykh territoriyakh SSSR. Soobshchenie 6 // Psikhichne zdorov'ya. 2012. №1.S. 88-92.
34. Pustovit O. U psykhlikarni vlashtuvaly kazyno // 33 kanal. 1999. 18 bereznia.
35. Skrypnyk V. Vinnytska trahediia: khvorykh «likuvaly» myshiakom i tsianistym kaliem // Holos Ukrainy. 2008. 15 liutoho.
37. Salomon Weinstein Winniza, die reffektiert und nicht angezeigt wird. Köln, 2017 URL: <http://books.google.com.ua/books?id=EO87DwAAQBAJ&printsec=frontcover &hl =ru№v= onepage&q&f=false>

Статтю подано до редколегії 17.01.2018 р.

УДК 304.2 : 908

Юлія Москвічова

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
кандидат мистецтвознавства, старший викладач (Україна)

Діяльність громадських організацій і творчих спілок Вінниччини періоду незалежності України

Анотація. У статті досліджено напрями діяльності та особливості функціонування громадських організацій на Вінниччині; розглянуто динаміку громадських організацій в період незалежності України; виявлено специфіку у розвитку інститутів громадянського суспільства в регіоні на сучасному етапі. Охарактеризовано діяльність найактивніших обласних осередків Всеукраїнських творчих спілок, проаналізовано головні напрями у діяльності творчих спілок журналістів та художників Вінниччини в період незалежності України.

Ключові слова: громадські організації, творчі спілки, Вінниччина, інститути громадянського суспільства.

На сучасному етапі розвитку суспільства посилюються тенденції до урізноманітнення громадських об'єднань та їх впливовості на конкретні ситуації. Особлива активність громадських організацій, динаміка їх зростання та впливу спостерігаються саме у суспільствах перехідного типу, де виникає велика кількість складних суспільно-політичних проблем.

Питання класифікації громадських об'єднань досліджувались Т. Журенок [4], В. Кравчук [7], М. Мискіною [12], О. Семьоркіною [16] та іншими науковцями. Діяльність окремих

творчих спілок вінницького регіону досліджували в своїх працях С. Гальчака [2], Л. Дідур [3], Т. Журунова [5], Ю. Легуна [8], Н. Морозової [10] та ін. Діяльність громадських об'єднань і творчих спілок Вінниччини розглянуто в окремому розділі дисертаційної роботи Ю. Москвічової [11]. Проте існує необхідність подальшого дослідження динаміки діяльності творчих спілок і громадських організацій області у зв'язку з посиленням тенденцій до урізноманітнення таких об'єднань та їх впливовості на конкретні ситуації, адже провідними тенденціями розвитку культури в незалежній Україні стали зростання громадських ініціатив і збільшення кількості інноваційних культурних проєктів, спрямованих на підтримку культурного розмаїття.

Метою дослідження є виявлення специфіки та аналіз напрямів діяльності громадських об'єднань і творчих спілок Вінниччини.

Згідно Закону України «Про громадські об'єднання» від 22.03.2012 р., громадське об'єднання (ГО) – це добровільне об'єднання фізичних та (або) юридичних осіб для здійснення і захисту прав і свобод, задоволення суспільних, економічних, соціальних, культурних, екологічних та інших інтересів без мети отримання прибутку [15].

Сучасні дослідники визначають ГО та рухи як інститути громадянського суспільства (ІГС), яке формується в Україні. У ґрунтовному дослідженні, присвяченому проблемам соціокультурних передумов демократичної трансформації в Україні, А. Колодій зазначає, що громадянське суспільство – це сфера спілкування, взаємодії, спонтанної самоорганізації і самоврядування вільних індивідів на основі добровільно сформованих асоціацій, яка захищена необхідними законами від прямого втручання і регламентації з боку держави і в якій переважають громадянські цінності [6, с. 76].

Місто Вінниця – потужний культурно-мистецький центр Поділля із власними традиціями. Тут зосереджено керівництво багатьох обласних творчих спілок та ГО. За свідченням Головного управління статистики у Вінницькій області, серед 4 тис. діючих громадських організацій 722 – мають статус центральних органів та 3,1 тис. – місцевих осередків. На обліку в ГО перебуває 682,5 тис. членів [14]. Кількість об'єднань громадян щорічно зростає. Якщо в 1996 р. було зареєстровано 342 ГО, то на сучасному етапі – майже 4 тис. Динаміка зростання кількості громадських об'єднань за спрямуванням досліджувалась у дисертаційній роботі Ю. Москвічової [11, с. 241]. У таблиці 1 відображено динаміку функціонування найбільш чисельних громадських організацій Вінниччини протягом 2006–2014 рр. У структурі ГО за видами діяльності станом на 2014 р. кожна шоста організація – оздоровча та фізкультурно-спортивна, кожна восьма – професійної спрямованості, кожна дев'ята – об'єднання ветеранів та інвалідів, кожна одинадцята – молодіжна організація [14].

Табл. 1. Найчисельніші громадські організації Вінниччини

Громадські організації	2006 р.	2014 р.
Правові й бізнес-асоціації	464	891
Молодіжні	112	300
Освітні й культурно-виховні	48	122
Національних і дружніх зв'язків	62	109
Охорони природи	44	71
Жіночі	57	65
Дитячі	30	55
Науково-технічні	31	40
Захисту від наслідків аварії на ЧАЕС	28	38
Всього	1464	3948

Не дивлячись на те, що кількість ІГС та сфер їх діяльності у Вінницькій області постійно зростає, їх роль у суспільно-політичних процесах регіону є й досі незначною, а громадська активність часто є відірваною від поточних соціальних процесів, що обумовлюється недостатнім рівнем кадрової, інтелектуальної, фінансової та інституційної спроможності ГО. Необхідним інструментом вирішення проблем розвитку ІГС в регіоні стало прийняття та реалізація обласної програми сприяння розвитку громадянського суспільства у Вінницькій області на 2012–2015 рр., в рамках якої передбачалося проведення низки заходів, спрямованих на залучення ІГС та громадськості до процесів формування та реалізації державної і регіональної політики, зокрема шляхом створення сприятливого правового середовища для діяльності ІГС через прийняття відповідних нормативно-правових актів локального рівня; впровадження постійно діючої інформаційно-просвітницької кампанії; вироблення прозорих механізмів підтримки місцевими органами виконавчої влади суспільно-корисної діяльності ІГС через впровадження механізму соціального замовлення та ін. [13]. За результатами впровадження культурно-мистецьких проєктів ГО, зокрема за 2012 р., переконуємось, що велика увага приділяється молодіжному

середовищу. Молодіжні ГО ведуть активну просвітницьку діяльність, якісно та змістовно організують дозвілля молоді. За даними Управління статистики у Вінницькій області кількість молодіжних організацій збільшилась із 70 в 2000 р. до 300 – у 2014 р. (майже в 4 рази). Найбільш активними серед них є ГО «Вінницьке козацьке молодіжне об'єднання «Молода Подільська Січ», обласні ГО «Наше Поділля», «Батьківщина молода», ГО молоді з обмеженими можливостями «Гармонія», Вінницька міська молодіжна організація «Діалог-центр» [14]. Однією з найчисельніших ГО, що об'єднує активну молодь є Спілка молодіжних організацій Вінниччини (СМОВ), заснована в 1993 р., серед проектів якої – “Студентський парламент Вінниччини», “Нова генерація», “Європа очима молоді», соціальний проект “Твої мрії» та ін.

У культурно-мистецькій галузі працівники певного фахового напрямку об'єднуються у творчі спілки. Згідно Закону України, творча спілка – це добровільне об'єднання професійних творчих працівників відповідного фахового напрямку в галузі культури і мистецтва, яке має фіксоване членство і діє на підставі статуту. У Вінницькій області зареєстровано 12 територіальних осередків Всеукраїнських творчих спілок. Активно діють Вінницькі обласні організації Національних спілок журналістів, письменників, художників, краєзнавців, архітекторів, фотохудожників, майстрів народного мистецтва та ін.

Першою спілчанською організацією, що утворилася на теренах Вінниччини 5 травня 1957 р. стала Вінницька організація Національної спілки журналістів України (НСЖУ). Першим керівником організації було обрано засл. працівника культури України, голову облтелерадіокомітету М. Гненного. Наступні роки очільниками обласного осередку НСЖУ були редактори «Вінницької правди» В. Орлик, М. Совко, В. Бовкун. З 1980 р. організацією керував досвідчений журналіст, письменник і художник М. Чорний. За його сприяння у м. Вінниці був заснований клуб «Золоте перо», що став справжньою школою професійної майстерності працівників ЗМІ регіону. Згодом М. Чорний передав естафету керівництва спілкою В. Войтенку, а надалі цю посаду обіймав І. Гриб – спортивний журналіст, автор гумористичних творів, редактор відділу спорту в післявоєнній обласній молодіжній газеті.

З 1996 р. відповідальним секретарем спілки працював В. Лисенко – випускник Київського державного університету ім. Т. Шевченка, лауреат Всеукраїнського конкурсу «Золоте перо», працював у часописах Києва, Молдови, вінницькій обласній газеті «Комсомольське плем'я», головний редактор газети «Південний Буг». За час головування В. Лисенка в обласній організації НСЖУ її ряди зросли майже вдвічі. Окрім кількісного зростання, в її діяльність були впроваджені творчі конкурси, «круглі столи» із соціально-економічних проблем, започатковано журналістську премію ім. Олександра Гетьмана. Звання «Заслужений журналіст України» одержали понад 50 вінницьких журналістів [1, с. 296].

З 2011 р. на посаду голови правління обласної організації НСЖУ було обрано засл. журналіста України, члена спілки з 1976 р. В. Паламарчука.

З кожним роком вінницький осередок НСЖУ міцніє та розширюється. Якщо у 1990 р. в обласній спілці було близько 200 членів і з них – тільки 2 заслужених журналісти України, то у 2004 р. організація об'єднувала вже понад 300, а в 2009 р. – понад 400 працівників, поміж яких заслужених журналістів вже нараховувалося понад 40 осіб. Станом на 2017 р. спілка журналістів Вінниччини – багаточисельна й потужна організація, членами якої є понад 600 журналістів. З метою вдосконалення їх професійної майстерності обласною організацією НСЖУ в різні роки було запроваджено ряд творчих конкурсів – «Журналіст року», «Краща газета року», «Краща первинна журналістська організація», «Премія за видавничу діяльність». За заслуги в окремих галузях журналістики присуджуються премії «Золоте перо», Премія ім. Олександра Гетьмана, Премія ім. Володимира Орлика, Премія ім. Костянтина Гришина [11, с. 53]. У 2016 р. вперше була запроваджена номінація «Відкриття року».

Важливим напрямом роботи обласної спілки журналістів залишається видавнича діяльність. До 50-річчя утворення НСЖУ було видано довідник «Вінниччина журналістська» (автор-упорядник В. Лисенко), що висвітлює життя і творчу діяльність 1330 журналістів, письменників, фотохудожників Вінниччини, містить інформацію про ЗМІ області, спілчанські доробки. До 55-річчя НСЖУ вийшла з друку книга С. Гальчака «Словом і багнетом» про вінницьких журналістів, які воювали на фронтах війни з німецько-фашистськими загарбниками. Щороку відбуваються презентації книг журналістів області, зокрема Є. Таранюка «Іду на ви», А. Гончара «В складі обмеженого контингенту», О. Філіна «Я молча, Вінниця, поведая тебе» та багато інших.

Витоки Вінницької обласної організації Національної спілки художників України (НСХУ) сягають повоєнних років, коли у м. Києві при Українській Спілці Кооперативних товариств було засновано Товариство художників. Таке товариство почало діяти і у Вінниці, уповноваженим Спілки радянських художників України було призначено художника-графіка М. Кірилова, який і став першим членом Спілки на Вінниччині. Внаслідок орієнтації на посилення місцевих осередків і започаткування розподілень у мистецьких учбових закладах, до Вінниці у 1955 р.

.....
потрапляє випускник Київського художнього інституту живописець О. Сидоров – засл. художник України, член НСХУ з 1963 р. Завдяки його організаційному хисту та авторитету у вищих партійних органах у місті було зведено Будинок художника – чотириповерхова будівля, де на першому поверсі діяли виставкова зала, художній салон-магазин та адміністрація «Вінницьких художньо-виробничих майстерень», на другому й третьому – помешкання для художників, на четвертому – творчі майстерні. Зважаючи на сприятливі умови, до Вінниці переїжджають художники з інших міст Радянського Союзу. Найпершими дипломованими митцями, які приїхали після Київського художнього інституту були В. Пирогов та В. Бугай.

Важливою подією стало відкриття у 1960 р. дитячої художньої школи, вихованці якої отримують подальшу професійну освіту в провідних фахових закладах Києва, Одеси, Львова, Харкова, Москви та Санкт-Петербурга.

Протягом 1960-х рр. осередок художників у Вінниці поступово розширюється і 22 квітня 1976 р. було створено Вінницьку організацію НСХУ. До першого складу спілки увійшли В. Смаровоз, А. Ступніков, І. Довженко, майбутні засл. художники України А. Сорока, І. Синєпольський, М. Чорний, М. Кірилов, В. Пирогов, М. Лошак, А. Довженко. Головою організації було обрано О. Сидорова. При спілці створюється молодіжна організація, діють студії художнього малюнку, графіки, офорту.

У різні роки Вінницьку організацію очолювали художники І. Синєпольський (1986–1991 рр.), А. Непорожній (1991–1997 рр.), заслужений діяч мистецтв України Л. Гринюк (1997–2014 рр.), О. Назаренко (2014–2016 рр.). З квітня 2016 р. спілку очолює художник-проектант В. Каспрук, організація об'єднує близько 100 митців різного фахового спрямування, які працюють в різноманітних видах образотворчого мистецтва – монументальному і станковому живописі (В. Абрамов, А. Васкевич, Л. Гринюк, С. Касевич, Л. Лебедева, І. Синєпольський, М. Чорний, В. Шпак та ін.), меморіальній скульптурі (А. Бурдейний, І. Довженко, Я. Куленко, М. Михальчук, В. Смаровоз, В. Оврах та ін.), в оригінальній та друкованій графіці (Н. Багнюк, С. Білаш, І. Грицюк, Ю. Кізімов, О. Ступніков, О. Янголь та ін.), у різних галузях декоративно-прикладного мистецтва (Я. Данилів, К. Жілінскайте, В. Зелінський, О. Ковальчук, Л. Пастух, В. Слободянюк, О. Шинін та ін.).

За роки незалежності України Вінницька спілка художників провела велику кількість живописно-графічних пленерів у містах Кам'янці-Подільському, Немирові, Вінниці, Хмільнику, у с. Селище (на базі Вінницького державного аграрного університету), с. Степашки (на базі Вінницького Національного технічного університету), с. Грушівка (Миколаївська область). Вінницькі художники працювали на творчих пленерних базах Спілки художників у Седневі, Очакові, Гурзуфі, брали участь в пленерах у Пущі-Водиці, на Одещині та в АР Крим. Традиційними у м. Вінниці стали виставки до Дня Незалежності, Дня художника, до Різдва, персональні виставки митців, масштабні мистецькі проекти, присвячені ювілейним датам, виставки ліричного спрямування – «Весняна прелюдія», «Барви літа», «Жінки Вінниччини – художниці» та ін. [5, с. 6]. Найбільш відомими на Вінниччині стали Немирівські пленери, започатковані у 1996 р., що проходять у центральному корпусі санаторію «Авангард» (колишній палац княгині М. Щербатової). Протягом існування Немирівського пленеру, участь у ньому взяли більше 100 митців з Росії, Білорусі, Польщі, Китаю, Литви, Норвегії та багатьох міст України. Члени спілки беруть активну участь і в скульптурних пленерах, які традиційно проходять у с. Буші і Глибочку Ямпільського району та Букатинці Чернівецького району [3, с. 129].

За підтримки обласної влади видано п'ять художніх альбомів, які презентують творчість членів спілки, та тринадцять альбомів окремих авторів з серії «Митці Вінниччини». В 2011 р. видано тематичний художній альбом «Вінниччина історична в образотворчому мистецтві». Творчість художників систематично висвітлюється на сторінках літературно-мистецького видання «Вінницький край».

Таким чином, аналіз діяльності громадських організацій і окремих творчих спілок, здійснений у статті, засвідчує, що початок ХХІ ст. характеризується активізацією їх розвитку, створенням сприятливих умов для формування модерного соціокультурного середовища регіону.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Вінниччина журналістська: довідник / авт.-упоряд. В.Г. Лисенко. Вінниця: ФОР Горбачук І.П., 2010. 318 с.
2. Гальчак С.Д. Краєзнавчий рух на Вінниччині в умовах незалежності України // Краєзнавство. 2005. №1/4. С. 58–65.
3. Дідур Л. 35 років творчого шляху вінницької обласної організації національної спілки художників України // Вінницький край. 2011. №2. С. 122–131.

4. Журенок Т.В. Правовий статус та види громадських об'єднань // Форум права. 2012. №4. С. 356–361. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2012_4_58.pdf. (дата звернення : 08.12.2017).
5. Журунова Т. 35 років Вінницькій обласній організації національної спілки художників України // «Вінницький вернісаж». Серія «Краса України Поділля». 2010. 96 с.
6. Колодій А.Ф. На шляху до громадянського суспільства. Теоретичні засади та соціокультурні передумови демократичної трансформації в Україні. Львів : Червона калина, 2002. 276 с.
7. Кравчук В.М. Деякі підходи до класифікації громадських організацій в Україні // Вибори та демократія. 2007. №1 (11). С. 48–53.
8. Легун Ю.В. Обласне краєзнавче товариство «Поділля»: завдання та перспективи діяльності // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Краєзнавство в системі розвитку духовності і культури регіону». Вінниця. 2008. С. 33–35.
9. Лозовський І. Журналістиці Вінниччини – 50 // Новини Вінниччини. 2009. 10 червня.
10. Морозова Н. Краєзнавчий форум на Вінниччині: нові підходи та здобутки // Краєзнавство. 2012. №4. С. 177–183.
11. Москвічова Ю.О. Соціокультурна динаміка розвитку Вінниччини періоду незалежності України (1991–2014 рр.): дис. ... канд. мистецтвознавства : 26.00.01. Івано-Франківськ, 2015. 277 с.
12. Мыскина М.Н. Правовой статус общественных объединений в государствах-членах СНГ // Ежегодник сравнительного правоведения. Москва, 2002. С. 119–136.
13. Обласна програма сприяння розвитку громадянського суспільства у Вінницькій області на 2012–2015 роки. URL: http://www.vin.gov.ua/web/upravlinnya/web_upr_presa.nsf/web_alldocs/DocCK9A. (дата звернення : 17.05.2015).
14. Офіційний веб-сайт Головного управління статистики у Вінницькій області. URL: <http://www.vn.ukrstat.gov.ua>. (дата звернення : 28.11.2017).
15. Про громадські об'єднання: Закон України за станом на 22 березня 2012 р./Верховна Рада України. Київ : Офіційний вісник України, 2012. 30, [109] с.
16. Семьоркіна О. Громадські формування як інститути громадянського суспільства // Юридичний вісник України. 2011. №13 (821). С. 13.

Юлія Москвічова

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського,
кандидат мистецтвознавства, старший преподаватель (Україна)

Деятельность общественных организаций и творческих союзов Винниччины периода независимости Украины

Анотація. В статті досліджуються напрямки діяльності та особливості функціонування громадських організацій Вінницької області; розглянуто динаміку громадських організацій періоду незалежності України; виявлено специфіку розвитку інститутів громадянського суспільства на сучасному етапі. Охарактеризовано діяльність найбільш активних обласних центрів Всеукраїнських творчих союзів, проаналізовані головні напрямки діяльності творчих союзів журналістів і художників в період незалежності України.

Ключевые слова: громадська організація, творчий союз, Вінниччина, інститут громадянського суспільства.

ABSTRACT

Yuliia Moskvichova

Vinnitsa State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsiubynsky,
PhD (Art), Lecturer (Ukraine)

Activity of the Vinnytsia region's public organizations and creativity unions during the period of Ukraine's independence

The article examines activity and features of the Vinnytsia region public organizations' functioning; specificity and development directions of civil society institutions at the present stage have been revealed. Activity of the most active regional branches of all-Ukrainian creative unions has been

characterized; the main activity directions of creative unions of journalists and artists of Vinnytsia region during the period of Ukraine's independence have been analyzed.

The public organizations' classification that is most often used by scholars has been examined. It has been established that in the structure of public organizations (classified by the type of their activity), every sixth organization is the organization functioning in the area of health, physical education and sport; every eighth is the organization of the professional orientation; every ninth is the association of veterans and disabled people and every eleventh one is a youth organization. Public activity is often detached from the current social processes, due to insufficient level of personnel, intellectual, financial and institutional capacity of public organizations.

It has been revealed that there are 12 territorial branches of all-Ukrainian creative unions in Vinnytsia region. Vinnytsia regional organizations of the National Unions of journalists, artists, writers, ethnologists, architects, photographers, folk artists actively work in the region.

In order to improve the professional skills of the journalists, the Union has introduced a number of creative contests, which include "Journalist of the year", "Best newspaper of the year", "Best primary journalist organization", "Publishing award"; such awards as "Golden feather", Award named after Alexander Hetman, Award named after Volodymyr Orlyk, Award named after Konstantin Grishin.

Publishing activity, which remains one of the most important directions of the creative organizations' work has been analyzed.

Key words: public organizations, creative unions, Vinnytsia region, civil society institutions.

REFERENCES:

1. Vinnychchyna zhurnalistska : dovidnyk / avt.-uporyad. V.H. Lysenko. Vinnytsya: FOP Horbachuk I.P., 2010. 318 s.
2. Halchak S.D. Kraveznavchyy rukh na Vinnychchyni v umovakh nezalezhnosti Ukrayiny // Kraveznavstvo. 2005. №1/4. S. 58–65.
3. Didur L. 35 rokov tvorchoho shlyakhu vinnyts'koyi oblasnoyi orhanizatsiyi natsionalnoyi spilky khudozhnykiv Ukrayiny // Vinnytskyi kray. 2011. №2. S. 122–131.
4. Zhurenok T.V. Pravovyy status ta vydy hromadskykh ob"yednan // Forum prava. 2012. №4. S. 356–361. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2012_4_58.pdf. (data zvernennya : 08.12.2017).
5. Zhurunova T. 35 rokov Vinnytskyi oblasniy orhanizatsiyi natsionalnoyi spilky khudozhnykiv Ukrayiny // «Vinnytskyy vernisazh». Seriya «Krasa Ukrayiny Podillya». 2010. 96 s.
6. Kolodiy A.F. Na shlyakhu do hromadyanskoho suspilstva. Teoretychni zasady ta sotsiokulturni peredumovy demokratychnoyi transformatsiyi v Ukrayini. L'viv : Chervona kalyna, 2002. 276 s.
7. Kravchuk V.M. Deyaki pidkhody do klasyfikatsiyi hromadskykh orhanizatsiy v Ukrayini // Vybory ta demokratiya. 2007. №1 (11). S. 48–53.
8. Lahun Yu.V. Oblasne kraveznavche tovarystvo «Podillya» : zavdannya ta perspektyvy diyalnosti // Materialy Mizhnarodnoyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi «Kraveznavstvo v systemi rozvytku dukhovnosti i kultury rehionu». Vinnytsya. 2008. S. 33–35.
9. Lozovskyy I. Zhurnalistytsi Vinnychchyny – 50 // Novyny Vinnychchyny. 2009. 10 chervnya.
10. Morozova N. Kraveznavchyy forum na Vinnychchyni : novi pidkhody ta zdobutky // Kraveznavstvo. 2012. №4. S. 177–183.
11. Moskvichova Yu.O. Sotsiokulturna dynamika rozvytku Vinnychchyny periodu nezalezhnosti Ukrayiny (1991–2014 rr.) : dys. ... kand. mystetstvovnavstva : 26.00.01. Ivano-Frankivsk, 2015. 277 s.
12. Myskina M.N. Pravovoy status obshchestvennykh obedineniy v gosudarstvakh-chlenakh SNG // Yezhegodnik sravnitel'nogo pravovedeniya. Moskva, 2002. S. 119–136.
13. Oblasna prohrama spryyannya rozvytku hromadyanskoho suspilstva u Vinnytskyi oblasti na 2012–2015 roky. URL: http://www.vin.gov.ua/web/upravlinnya/web_upr_presa.nsf/web_alldocs/DocCK9A. (data zvernennya : 17.05.2015).
14. Ofitsiyyny veb-sayt Holovnoho upravlinnya statystryky u Vinnytskyi oblasti. URL: <http://www.vn.ukrstat.gov.ua>. (data zvernennya : 28.11.2017).
15. Pro hromadski ob"yednannya: Zakon Ukrayiny za stanom na 22 bereznya 2012 r./Verkhovna Rada Ukrayiny. Kyiv : Ofitsiyyny visnyk Ukrayiny, 2012. 30, [109] s. (Zakony Ukrayiny).
16. Sem'orkina O. Hromadski formuvannya yak instytuty hromadyanskoho suspilstva // Yurydychnyy visnyk Ukrayiny. 2011. №13 (821). S. 13.

Статтю подано до редколегії 30.01.2018 р.